

به نام خدا

کلیدهای
عادت دادن فرزند به
کار در خانه

بانی رانیان مک‌کلو
سوزان واکر مانسون

مترجم: زهرا جعفری

فهرست مطالب

۵	سخن ناشر
۷	پیشگفتار
۱۲	فصل ۱ تعیین اهداف
۳۲	فصل ۲ شناخت فصول یادگیری
۴۲	فصل ۳ گردهمایی خانوادگی
۵۸	فصل ۴ تعیین وظایف با استفاده از جدول
۸۸	فصل ۵ آموزش چگونگی انجام کار به کودکان
۱۱۵	فصل ۶ ابراز بازخورد مثبت
۱۲۹	فصل ۷ مشوقها و پاداشها
۱۵۰	فصل ۸ پیش‌بینی عواقب منطقی
۱۶۹	فصل ۹ ساماندهی اتاق خواب
۱۸۹	فصل ۱۰ مدیریت پول
۲۰۵	فصل ۱۱ ارزیابی
۲۳۰	فصل ۱۲ ۴۰۱ روش عادت دادن فرزند به کار در خانه
۲۷۲	ضمیمه الف کمک به کودک برای مرتب کردن کارهای مدرسه
۲۷۸	ضمیمه ب کمک به کودک برای شروع آشپزی
۲۸۳	ضمیمه ج کمک به کودک برای شناسایی محله و شهر
۲۸۷	ضمیمه د کمک به کودک برای شناخت و برنامه‌ریزی حرفه و شغل
۲۹۲	فهرست واژه‌ها

انتخاب کودک به میان می‌آید که عوامل و محدوده‌هایی توسط والدین تعیین شود تا کودک بتواند با آرامش خیال، طبق آن حد و حدود عمل کند و مهارتهایی برای مقابله موفقیت‌آمیز با چالش‌های زندگی، به دست بیاورد. کودک بدون این محدودیتها، معمولاً از تجربه لازم برای تعیین اهداف برخوردار نیست. متأسفانه، ما برای یک تعطیلات دوهفته‌ای برنامه‌ریزی دقیق‌تری انجام می‌دهیم تا برای آموزش مهارتهای اساسی زندگی در خانه. البته، روشهای چندی وجود دارد که شما به عنوان والدین، می‌توانید با آن روشها کودکان را برای ورود به دنیای بزرگسالی آماده کنید. کودک شما، چه دوساله باشد و چه بیست‌ودو ساله، در مدتی که در منزل با شما زندگی می‌کند، کارهای بسیاری انجام می‌دهید و به جاهای زیادی سفر می‌کنید. برای تعیین هدف و برنامه‌ریزی فعالیتها و این‌که فرزندان بیشتر استفاده عملی را ببرند، چرا از این تجربه‌ها استفاده مفید و کاملی نمی‌کنید؟ مهارت یافتن کودکان در کارها،

تعیین اهداف

هنگامی که فرزندان به دلیل تحصیل در دانشگاه و یا تشکیل خانواده، منزل را به قصد زندگی مستقل ترک می‌کنند، چه مهارتهای خانگی را همراه خودشان خواهند داشت؟ حتی اگر بتوانید در این زمان، پول هنگفتی در اختیار آنان بگذارید، آیا این پول به اندازه مهارتهای اساسی که در زندگی بزرگسالی به آن نیاز دارند، برایشان باارزش خواهد بود؟ مهارتهای اساسی، یعنی کارهای کوچک روزمره که حتی اگر شخصی تا ۱۰۰ سالگی هم زندگی کند، به کارش خواهند آمد. اگر جوانان هنگامی که لازم است وقت خود را برای تمرکز بر تحصیل و مطالعه، انتخاب شغل و یا سایر جوانب زندگی صرف کنند، بدانند چگونه خانه‌ای را پاکیزه و تمیز کنند و سپس آن را به همان صورت نگهدارند، چگونگی انتخاب مواد غذایی و پختن غذا را بدانند، از چگونگی هماهنگی درآمد و هزینه‌های زندگی با اطلاع باشند، در وقت زیادی که باید برای آموختن این امور بگذرانند، صرفه‌جویی کرده‌اند.

چنانچه ما والدین، برای پرورش فرزندان خود، اهدافی در نظر نداشته باشیم و یا اگر فقط برداشت مبهمی از آرزوهای خود برای فرزندانمان داشته باشیم، قادر نخواهیم بود در تعیین و دستیابی به اهدافشان به آنان کمک کنیم. البته به این ترتیب، شاید از خود پرسید «آیا ما والدین حق داریم در مورد اهدافی که فرزندانمان باید به آن دست یابند، تصمیم بگیریم؟» پاسخ ما به این پرسش، مثبت است؛ زیرا هنگامی پای حق

خودباوری و خودانگاری^۱ آنان را افزایش می‌دهد و اعتماد به نفسی ایجاد می‌کند که خود محرکی برای تمرین دستیابی به مهارت‌های بیشتر می‌شود. کودکان مستقل، قادرند دوره‌های بحران را پشت سر بگذارند و رو به جلو پیش بروند. در حالی که کودکان وابسته، نسبت به مسائلی که ممکن است زندگی‌شان را به تباهی بکشاند، آسیب‌پذیرند. با مهارت یافتن کودکان در انجام کارها، شما والدین نیز از پاداشهای گوناگونی که دریافت می‌کنید، لذت خواهید برد؛ احساس موفقیت در شما تقویت خواهد شد، بار سنگین کار تقسیم می‌شود و کودک، همراه با شما و نه در مقابل شما، کار خواهد کرد. تعیین این اهداف، زمان بیشتری برای لذت بردن از سایر امور زندگی، برای والدین و نیز برای کودک، به وجود می‌آورد.

نتیجه یک همه‌پرسی که از ۲۵۰ کودک، درباره کار در منزل، انجام شده، جالب توجه است. ۹۷ درصد کودکان، گفته بودند: «باید در کارهای منزل کمک و همکاری کنند.»

کودکان معتقد بودند که باید کمک و همکاری کنند، چون در این صورت:

«دیگر پدر و مادر، به دلیل زحمت و تلاش فراوان فردی برای انجام همه کارها، خسته و عصبی نمی‌شوند.»

«کودکان بخش مهم و یا حداقل نیمی از آشفتگی‌های منزل را موجب می‌شوند و چون بالاخره روزی از خانواده جدا خواهند شد، لازم است بدانند چگونه نظافت و آشپزی کنند.»

«کمک به کارهای خانه، کودکان را باتجربه و منظم و مرتب می‌کند و برای مراحل بعدی زندگی آماده می‌سازد.»

«با کمک کردن در منزل، هنگامی که کودک بزرگ شود، عادات خوبی در او به وجود خواهد آمد.»

«کودک با کار در منزل، به پدر و مادر کمک می‌کند؛ چون ایشان نان‌آور خانواده هستند و از کار روزانه خسته می‌شوند.»

در مقام والدین، لازم است هم از روشهایی آگاهی یابیم که توجه کودک را به کارهایی که باید انجام شوند، جلب می‌کنند و هم راههایی را که به استقلال او منجر می‌شوند، بشناسیم. بعضی والدین هر حرکتی را که کودک باید انجام دهد، به او تذکر می‌دهند، ولی ما می‌خواهیم کودکان همزمان با اطاعت کردن، استقلال خود را نیز به دست آورند. برای آموزش استقلال به کودکان و نیز واداشتن آنان به کار در منزل، هفت مرحله وجود دارد:

